

ΠΑΙΔΙΩΝ ΑΣΜΑ
ΥΠΕΡ ΟΡΦΑΝΩΝ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Μελωδ. Bellini, (La Straniera), Β, σφ. 42

Αἴρωμεν καὶ τὰ παιδία
δέησιν πρὸς τὸν Θεόν,
ν' ἀποβλέψῃ ἐν εὐνοίᾳ
εἰς τὴν Κρήτην ἐλεῶν.

Ἐν ᾧ φάλαγξ τῶν ἡρώων
εἰς τὰ ὄρη πολεμεῖ,
κάτω αἵματος ἀθώων
πλημμυροῦσ' οἱ ποταμοί.

Ἀπὸ τῶν βουνῶν τῆς Κρήτης
φωνὴ πένθους ἀντηχεῖ·
κ' εἶναι θρῆνος ἡ φωνὴ της,
καὶ θνησχόντων προσευχή.

Ὁ Κρῆς πίπτει ἀποθνήσκων
καὶ τὸ τέκνον του πεινᾷ.
Ἐπαιτοῦμεν μὲ τὸν δίσκον
δι' αὐτοῦ τὰ ὀρφανά.

Μικρὰ εἴμεθα παιδία,
ἀσθενὴς μας ἡ φωνή.
Μόλις πάλλει ἡ καρδιά
εἰς ἡμᾶς, πλὴν συμπονεῖ.

Ἡ φωνή μας πλὴν θὰ ψαύσῃ
τὰς χορδὰς τῶν καρδιῶν,
καὶ καθεὶς σας θενὰ κλαύσῃ,
καὶ θὰ δώσῃ ἑλεῶν.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μελοδ. ἔθνικὴ, Α, ἀρ. 321

Ἐμπρὸς ὀρέων ἀετοὶ,
ἔμπρὸς δελφῖνες τοῦ πελάγους.
Γυμνοῦτε σπάθας τουρκοφάγους.
Τὸ τύμπανον κροτεῖ,
καὶ ἡ πατρίς ἔμπρὸς σας τὸ λάβαρον κρατεῖ.
Μακρὰν πᾶν αἴσθημα δειλίας.
Τοῦ θραύοντος ζυγὸν δουλείας
ὁ θάνατος λαμπρός!
Τὰ ξίφη μας, κ' ἔμπρὸς!

Μὴ δι' ἡμᾶς ἀμαυρωθοῦν
τὰ ἔργα εὐκλεῶν προγόνων.
Τὰ τρόπαια τῶν Μαραθῶνων
καὶ πάλιν ᾶς στηθοῦν.
Τὴν δόξαν τῶν πατέρων τὰ τέκνα των ποθοῦν.

¹ Ἡ μουσικὴ αὕτη συνετέθη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως
ὑπὸ φιλέλληνος ἐπίτηδες διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

